Адам Міцкевич

Романтичність

Перекладач: В.Коптілов

Джерело: З книги: Міцкевич Адам. Вибране: Поетичні твори.— К.: "Веселка", 1984

Здається, бачу! Де?
В очах душі моєї.
Ш е к с п і р

"Чуєш, дівчатко?" —
Вона не чує,
"Глянь: це — містечко, он — хатка.
Що ти в повітрі хапаєш?
Кого вітаєш? До кого волаєш?" —
Вона не чує.

То, мов камінь, без руху
Сидить, занурена в скруху,
То зойком серце проймає,
То сльозами заллється,
Щось ніби хапає, щось ніби тримає,
То плаче, то засміється.

"Ти? Серед ночі? О мій Ясеньку!
Любиш мене і в могилі?
Йди ж бо, іди помаленьку —
Мачусі ми немилі —
Хай же не чує, хай собі знає:
Темна труна тебе міцно тримає!
Ти вже помер? І прийшов серед ночі?
Чом же тебе я боюся, Ясеньку?
Ой, він це, він! Твої лиця! І очі!

Біла кошуля, мов сніг, біленька!
Як полотно, сам ти білий.
Ой же холодні-холодні долоні!
Дай-но сюди їх, зігрій на лоні
І пригорни мене, милий!

Холодно там, у твоїй домовині!
Вмер ти! Уже два літа!
Візьми мене: вмерти я хочу нині,
Бо не люблю я світу.

До мене люди — як звірі.
Регочуть, коли я плачу.
Кажу я — не ймуть вони віри,
Я бачу — вони не бачать.

Приходь, як сонце устане...
Ні, ні... я тримаю руку.
Не кидай мене на муку —
Ще рано, іще так рано!

О боже! То півень піє,
Світанок уже близенько.
Де ти? Нема Ясенька!
Серце німіє".

Так дівчина пестить своє кохання —
Кричить, доганяє, впала...
І тужне волання, ревне благання
Тлум коло неї зібрало.

"Моліться! — кричать прості люди.-
Він тут, і по смерті в залассі.

Несила Ясю кинути Касю —
Душа його вічно тут буде".

І я це чую, і я в це вірю,
З плачем читаю молитву щиру.
"Чуєш, дівчатко! — між гуків ярих
Дід з натовпу каже строго:
— Очі мої — а вони ж в окулярах! —
Повірте, не бачать нічого.

Вигадує духів простолюд, п'яниці —
Недоумки вмить зліплять вам духа.
Верзе вона груші на вербах, дурниці,
А ви й розвісили вуха!"

"Дівчина чує,— кажу йому в тиші,-
А люд має віру глибоку.
Віра й чуття промовляють сильніше,
Ніж мудре скельце і око.

Тлін мертвої правди не потрібний люду.
Твій світ — порошинки, мов зернятка з перцю.
Без правди живої не побачиш чуда!
Май серце й дивися в серце!"

1821